

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m

Felelős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Kispest, Thököly-út 18.

Isten dicsőségére.

„Mindent az Isten dicsőségére műveljetek.” I. Kor.
40, 31.

Hogya egyszer a Szentlélek indítására elhatároztad és feltetted magadban, hogy beállsz Isten országa munkásainak seregébe, akkor jól teszed, ha mielőbb megvizsgálod az Ige világosságában, hogy tulajdonképpen mennyi salak elegyedik elhatározásodba. Megeshetik ugyan, hogy egészen tiszta szívből fakadt a szándéked, de még a tiszta szív is lehet nagyon gyenge szív. És sokat jelent, ha rájössz, hogy milyen gyarló vagy.

Magában véve az, hogy a nagy hithősök élete, munkája lelkesít, hogy van érzéked a hősiesség, az önfeláldozás, a szent munka iránt, még nem jelenti, hogy magad is olyan vagy, mint azok, akikért hevülsz. Pedig azt hiszem, sokan esnek ebbe a tévedésbe, hogy beleélik magukat hősi helyzetekbe, amelyeken mások mentek keresztül, s ezt a másodlagos átérzést már valódinak veszik; a mások tapasztalatait a saját tapasztalatainak tartják; azt vélik, hogy önmaguk már most e nagyok sorába kerültek, mert annyira együtt élnek velük — álmaikban. Ebből kijózanodhatsz, ha nem a magad dicsőségét keresed, hanem mindent Isten dicsőségére művelsz. Az Isten dicsőségét ugyanis a te álmaid nem öregbítik.

Vagy valami nagyot képzelsz magadról azért, mert valamely nagy nehézséget le tudtál küzdeni; egy esetben, feltűnően és meglepően diadalmaskodtál. Ott, ahol tudomásod szerint sokan elbuktak, te megálltál. Lehetséges azonban, hogy ebben az esetben az ördög segített téged győzelemhez, hogy azután annál könnyebben és végzetesebben elbuktasson. Mert egészen más dolog a hétköznapok hősiessége, amikor senki sem tanuja a küzködésednek, a harcaidnak; amikor életed el van rejtve a világ elől a Krisztusban s nem akad teremtett lélek, aki azt mondaná rólad, hogy milyen nagyszerű keresztyén vagy. Aki igazán átadta magát a Krisztuskövetésnek és az ő szolgálatának, az megtanulta Urának azt a szavát: „Ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is.” Már pedig Jézus kétségtelenül a keresztfára került, s ő azt ígéri csupán, hogy aki néki szolgál, azt megbecsüli az Atya, de nem beszél arról, hogy azt megbecsülik az emberek. Akiben a Krisztus él, az nem törődik az-zal, hogy mekkora megtiszteltetésben részesítik az emberek őt magát, hanem mindent Isten dicsőségére tesz.

Sikereket kívánsz annak bizonyítékául, hogy a helyes úton

haladsz. Azt követeled, hogy Isten dicsőítsen meg téged az emberek előtt s azt véled, hogy abban az esetben, ha valami nagy Isten-szolgájának tartanak az emberek, akkor eredményesebben tudsz dolgozni. Ilyen érveléssel szeretnéd tetszetős színben feltüntetni azt a magatartásodat, hogy nem Isten dicsőségét, hanem a magad dicsőségét munkálod. Azonban aki mindent Isten dicsőségére cselekszik, az nem a sikert hajszolja, hanem hű akar lenni mindenben és sohasem esik abba a tévedésbe, hogy ő tud valamit tenni mintegy önmagától. Sőt, látja és tudja, hogy Isten tud csak cselekedni nyomorult, tehetetlen emberek által.

Ne a siker legyen a célod; nem is az emberek java; hanem Isten dicsősége. Az emberek javáról Isten gondoskodik. Te nem tudsz értük tenni semmit. Te az Istenért tudsz tenni. Arra vagy rendelve és elhíva, kiküldve és megbízva. Hogyha az Isten dicsőítését tartod szemelőtt, akkor minden rendben lesz veled, munkáddal, életeddel. Ha mást akarsz elérni, akkor minden összezavarodik, minden kimozdul a helyéből és eltorzul. Mindaz, amit a misszióért teszel, legyen célkitűzésed és egész beállítottságod szerint minden vonatkozásban Isten dicsőítésének szolgálatába állítva; akkor áldott leszel.

Az utolsó öt esztendő története.

(Folytatás).

2. Előszón kívül a nyomtatott be-tűn keresztül is kívánta szolgálni az egyesület a misszió ügyét, azért elsőrangú kötelességének érezte, hogy apró és nagyobb kiadványokkal ébressze a felelősségtudatot a gyülekezeti, valamint a külföldi missziói munka iránt. Az utolsó 5 év sajtó-terméke a következő: (Megjelenési sorrendben mondom) Két külmissziói szindarab. Kazár Gizellától: Boldog lemondás, Borgulya Endrétől: A misszió útja. Túróczy Zoltántól: Korunk és a misszió. Belák Sándor és és Nitscinger J.: A misszió és a tanító. Bakay Pétertől: Várakozástól a megjelenésig. Wolf Lajostól: A Szentlélek munkája a családban. Gáncs Aladár szerkesztésében Kunst Irén emlékkönyv. Ezenkívül a következő traktátusok jelentek meg: Mi neked a kereszt? Mi neked a család? Mi neked a betegágy? Mi neked a keresztység? Mi neked a kopersó? Ezek közül igen sok kiadványunk már teljesen kifogyott. Három esztendővel ezelőtt megalapítottuk a missziói könyvtárunkat is, melyből szakszerű kérdésekre minden érdeklődő könyvet és füzetet kaphat.

Itt kell megemlékeznünk azokról a folyóiratokról is, melyek a misszió ügyét állandóan napirenden tartják és amelyekért az illető szerkesztőknek hálás köszönetet kell mondanunk. Elsőhelyen az egyesület hivatalos közlönyét említjük: a *Missziói Lapok*. 25. esztendejét járja. Szintén jubilál. Jelenleg 1500 példányban jelenik meg adósságmentesen. Előfizetési árát sikerült megtartani az időközben megnövekedett oldalszám ellenére is évi 1 pengőn, amivel a legolcsóbb folyóiratok között áll. Az utóbbi 5 évben 8 oldalról 12 oldalra növekedett.

Öt évvel ezelőtt indult meg a Harangszó melléklete a Kis Harangszó. Mindjárt a megindulásnál készséggel kínálta fel a gyermeklap oldalait a missziói gyermekszövetség számára. És azóta is hűségesen hozza a híreket és buzdítja a kis gyermekeket, hogy imádságukkal és kis szolgálatukkal már korán kezdjék meg az állandó adakozás művészetét. A nagy Harangszó változatlan hűséggel és lekötelező szeretettel nyit utat, mint minden más folyóiratunk is, így az Evangélikus Élet és a Ker. Igazság missziói jellegű cikkek és

hírek előtt. Amikor a 30. év fordulóján ezért e helyről is hálás szívvel mondunk köszönetet, szeretettel kérjük, hogy a jövőben is támogatásukkal álljanak mellénk.

Itt említem meg, hogy az egyesület időközben vetítógépet vásárolt és filmeket készíttetett, hogy szemléltető formában vidéken és városban mutassa be a misszió eredményeit.

3. Előszóval hirdetett ige közvetlenebb és eredményesebb. Ezért mindig örömmel készítette elő az egyesület a vendég misszionáriusok útját hazánkban. Az utolsó 5 esztendőben a következő sorrendben a következő vendégek látogatták gyülekezeteinket:

D. Dr. Ihmels Károly igazgató, Chlebroun herrnhuti misszionárius, Anstein János bási m. 1934. Dr. Christiananda III. Kühhirt Márton rajnai m., Höene Márton németországi lelkész, Meyner Theodor indiai esperes, Mar Johannes assiri lelkész, D. Dr. Ihmels igazgató a lipcsei m. 100 éves jubileumával kapcsolatban, Schoppe Károly liebenzelli misszionárius, Vapaavuori Tuure finn és legutóbb ismét Christiananda Nelson hindu misszionárius.

Ugy nekik, mint azokra a névtelen munkásokra is sok hálával gondolunk, kik írásukkal és élőszóbeli szolgálattal, imádsággal és más apró szolgálattal segítették a misszió ügyét.

Ezenkívül megrendezte a Misszióegyesület minden ősszel missziói konferenciáját. A közgyűlést mindig összekapcsolta egy vidéki gyülekezetben megrendezendő konferenciával mikor is a gyülekezet minden rétegéhez szólni kívánt. 1934. Cell-dömölkön, 1935. Mezőberényben, 1936. Pápán, 1937. Soltvadkerten, 1938. Fóton. Ezen kívül megrendezte 1935. nov. 12-én Budapesten Spéner ünnepélyét és Kunst Irén emlékére a Deák-téri templomban emlékünnepélyt rendezett.

4. Kereken öt esztendeje, hogy megindult a missziói gyermekszövetség munkája. A 25 éves jubileum alkalmával jelentette be titkárunk a megalakulást. Anélkül, hogy célját és áldásos munkáját ismertetném, csak azt jegyezzük fel a krónika számára, hogy az első gyülekezet, melyben megalakították Kölesd volt, Farkas Zoltán lelkész gyülekezetében, hol 48 kisgyermek kis kezüket

összetéve elkezdett imádkozni a misszióért.

Azóta ez a kis ér igen megnőtt. Összesen 75 gyülekezetben, 142 csoportban 3001 taggal működik és gyűjti össze a gyermekeket havonta egyszer vagy többször, hogy a misszió lelki hátterét felőni, azoknál a gyermekeknel, kik már kis korukban sok-sok szeretettel hordozták a staniolpapírt és gyűjtik az elhasznált bélyegeket. A munka eredménye azért is kecsegtető, mert Turmezey Sándor tokaji lelkész központi irányítása mellett kerületi megbizottak vállalták a szervezés munkáját: Bányakerületben Jávor Pál hatvani, Dunántúlon Rácz Sándor meszlényi, Dunáninnen Harmati Béla ósagárdi és a Tiszaiban Turmezei Sándor lelkészek. Évi összadományuk: 825.17 P. Mennyi-mennyi apró kis filér és mennyi apró kis kéz tette le az áldozat oltárára. (Rácz Sándor újabb körlevele.) És ha már itt tartunk az anyagi áldozatnál, legyen szabad megemlíteni, hogy a misszióegyesület évi anyagi bevétele 5000 P körül mozog. Rendes tagja eddig közel 300 volt. A jelezett összeget azonban nemcsak a tagok, hanem főleg adományok és offertóriumok útján folyt be a központi pénztárba. 5 év alatt 25.000 pengő, a jubileumi év 5000 pengőjével közel 30.000 pengő. És itt még nincsen felemlítve az az összeg, melyet az egyes misszionáriusok vittek magukkal mint gyűjtött összeget. És ezekben az összegekben szinte majdnem minden adomány fillér, kis összeg. Annál értékesebb és drágább és annál nagyobb szeretetről és áldozatról beszél ez nekünk. Legyen ezért is hála Istenünknek. Az egyesület elsősorban és kötelességszerűleg a lipcsei missziót támogatta hathatósabban. Két esztendő óta, mióta szorosabb lett a finn testvéreinkkel a lelkikapcsolat, szükségét éreztük, hogy az ő missziójukat is támogassuk havi 50 pengővel. Ez a kötelesség még intenzívebb lett azóta, hogy Kunos Jenőt magukénak tekintették és készeknek mutatkoztak teljesen finn költségen kiküldeni Kinába. Ritka és szinte páratlan előzékenység ez finn testvéreinktől, mert elég jelentkező akadt a finnek közt is. Ezzel is mintha segíteni óhajtanák a magyar próbálkozást, amint szinte jöttek támogatásunkra mikor hallották, hogy nép-

főiskolát készül építeni a magyar ev. egyház. Minden beszédnél ékebben és többet mond nekünk finn testvéreink áldozatos szeretete.

Ezenkívül támogattuk, illetve állandó rovatot nyitottunk az Ukrán misszióra, mely célra évente szintén kb. 100 pengőn felül folyt be. Amikor misszióegyesületünk tudja kötelességét azokkal a külföldi egyesületekkel szemben, akik szárnyra engedték, ugyanakkor jól látja, hogy amikor magyar misszionáriusa lesz és az idegen területre lép és ott a magyar színeket képviseli, akkor elsősorban őt tartozik támogatni. Másokkal szemben mindig hálásak akarunk lenni, a magunkéval szemben pedig éberebb és odaadóbb és kötelességtudóbbak. Református testvéreink példája bennünket is biztat, hol addig míg nem volt misszionáriusuk az évi adományok összege 10—15000 pengő körül mozgott, az első misszionárius elindulásakor ez tetemesen megnövekedett s most 32000 pengő körül vannak. A nagyobb felelősség nagyobb áldozatra készítet.

A lelkek megérik és mindig tudják, hogy mire kell adakozni. Csodálatosan megnyíltak a szívek és zsebek pl. a Luther-szobor gyűjtése idején és ugyanakkor ugyanabban a hónapban Christiananda csodálatos hitel 2000 pengőt gyűjtött indiai missziójára.

Ugyanezt látjuk, amikor megjelenik újságunkban a hír, hogy gyűjtünk Gáncs Aladár titkárunk síremlékére. Rövid hat hónap alatt összegyűlt 1200 pengő és 1936. október 28-én az egyetemes gyűlés hetében D. Ihmels igazgató úr jelenlétében felavathattuk egyszerű és nemes síremlékét a mi feledhetetlen munkásunknak, titkárunknak.

Itt említjük meg, hogy hasonló munkákból kivették a részüket a fiókegyesületek is. Szarvas 1935-ben vállalja egy indiai bibliaárus asszony fenntartását, s majd amikor őt a lipcei misszió más munkára osztja be hasonló minőségben lpdialammal tartja fenn havi 28 P áldozattal.

Gyermekszövetségünk indiai (Mad-rasi) árvaházban két indiai árvát tart el 1935. szeptember hó 1-től kezdve.

De idehaza is meglátszik a Lélek munkája. Egyházunknak nemcsak ebben az egyesületében történnek csodálatos dolgok. Itt még azt említjük meg, hogy voltak egy eszten-

dőben lelkészek, kik önként meglátogatták a hozzájuk közeleső gyülekezeteket és ott missziói előadásokat tartottak, míg egyeseket Isten különös kegyelemmel meg nem áldott és ma szinte kizárólag az evangelizáció munkáját végzik.

Evangelizáció. — Népfőiskola. Ez az a két munka, amely sziklaszilárdan hirdeti az elmúlt 5 esztendő gyümölcsét. Egyiksem a mi érdemünk. Sem az elindulásában, sem az anyagi támogatásában. Kivülről és felülről kapjuk a megbízást és amikor hálásan köszönjük a bányai egyházkerület püspökének, hogy v. Sréter Ferencet a munkára kibocsátotta úgy érezzük, hogy egyházunk lelki-történetében igen nagy forduloponthez jutottunk. Nem kis dolgok azok, amik a gyülekezetekből hozzánk mint üzenet eljut. Mert igen nagy dolog az, ha az ember az élő Isten kezébe kerül. Már pedig ott az történik, miért is megint neki adunk hálát.

A népfőiskoláról már szoltunk most csak annyit még, hogy sok-sok imádság meghallgatása lett e dolog. Egy léleknek, Szcency Gábor lelkész testvérünknek odaadó és lelkes munkájának, sok-sok ismeretlen és ismerős lélek összefogásának, sok-sok finn testvér támogatásának eredménye az a két épület, mely Nagytarcsán mint Tessedik Sámuel nevű missziói intézet áll és 12 magyar földműves ifjút nevel Krisztus lelke vezetése mellett szakismeretben és a bibliában mind mélyebbre. Az intézet a Misszióegyesületnél keresett gazdát, s mint ilyen külön szervezeti szabályzattal már meg is kezdte működését. Önkéntes tanárok nevelő munkája mellett bizzunk, hogy egyszer egyházunk büszkesége és sok-sok áldás forrása lesz.

És legutoljára hagytam azt, amit mindnyájan jól tudunk, mint az utolsó 5 esztendő legnagyobb ajándékát. Akiért annyit könyörögtünk és akit oly oly réges régen vártunk, akinek kiküldetését most láthattuk a mi nagyon szeretett Kunos Jenőt. Ő az Istennek legnagyobb ajándéka a magyar jubiláló misszióegyesület számára. Ajándék ő nemcsak az egyesületnek, hanem az egész egyházunknak és rajta keresztül egész magyar protestáns misszióknak. Van aki felveszi a kiejtett staféta botot. Van aki újra magasan tartja a fátylát, alázatos lélekkel, de sok-sok re-

ménységgel de még több felelősséggel tekintünk érkező és távozó alakjára. Amikor rátekingtünk annyi-annyi vádat és bűnbánatot érezünk. De ha rajta túl Arra tekintünk, aki megaláz, akkor felvidul a szívünk és csak azt mondhatjuk: Ótőle, Óáltala és Óreánézve vannak mindenek, Óvé a dicsőség mind örökké Ámen.

Óáltala lettek a dolgok. Minden munka, amiről számot adtam csak emberi munka, melyben sok a gyarlóság. De Isten mégis megáldott és engedett munkálkodni. És ezért neki legyen dicsőség.

Elérkeztem az 5 esztendő befejezéséig. Itt állunk a mánál és előre

tekintünk a holnapba. Hogy milyen lesz a holnap missziója azt nem tudjuk. De azt tudjuk, hogy minden idők missziói munkája csak arra a fundamentumra épülhet fel, melyet az építők egyszer megvetettek... Csak Isten dicsőségére. Óreá nézve van minden. Tudjuk, hogy a jövőben is lesznek nehézségek és megpróbáltatások, örömkönyvek és korporsók... diadalünnepek és gyásznapok... lankadás és megújulások... de azt is tudjuk, hogy az Isten missziója mindig az ő kezében van. Óvé hát minden dicsőség mindörökké Ámen.

Dannhauser László.

Kunos Jenő levele.

Útban Singaporeból Hong-Kongba.

1939. március 14.

Kedves Misszió-barátok!

Ezen második leveletem is az útról írom. Jóllehet egy hónapja annak, hogy elindultam hazulról, még mindig csak útban vagyunk Kína felé. Ha Kínát még nem is értük el, kínaiakkal már találkoztunk a két legutóbbi kikötő városban, sőt ezeken a helyeken már bizonyos képet alkothatunk a kínai életről.

Adenbe febr. 26-án, vasárnap hajnalban érkezünk. Kora reggel trópusi sisakkal a fejünkön szálltunk partra néhány órára. A nap rettentően melegen tűz és sehol semmi fa, ami árnyékot nyujtana. Hogy is lehetne ott növényi élet, amikor 9 év alatt csak az elmúlt szeptemberben volt eső. Közvetlen a tengerpartra látható ugyan valami zöld folt, kis park és néhány kert az európai házak körül, de annál kirívóbb a város mögötti hegy sivársága. Oda még mesterségesen is lehetetlen lenne valamit elültetni.

És mégis van élet Adenben. Az életlehetőséget Aden kikötőjének kiváló helyzete biztosítja, hiszen ez a Vörös-tenger kapuja. Elősegíti ezt az a kiválóság is, hogy Aden vámmentes, ugynevezett szabad kikötő. Mindenféle dömping árut olcsón lehet vásárolni, a japán selyem ingek ára két pengő, a kínai készítésű bőr utitáska, beléssel, szjakkal együtt kb. 20 pengő. A kikötőhöz legközelebbi üzlet a Batáé. (Bata cipő üzleteket később is láttunk szabad kikötő vá-

rosokban, pl. Singaporeban). Az üzletek is főképen sötét barnára szítt zsidók kezében vannak. Minden ház előtt széles folyosó húzódik el, hogy minél kevesebb nap érje magát az üzletet, vagy a lakást. A nagy óceánjárók sétálgató utasait itt is, ott is behivogatják az élelmes kereskedők és bizonyára sok árú kap gazdát.

De nemcsak európaiak és zsidók élnek Adenben, hanem barnabőrű arabok is. De hogy ezek miből és mivel élnek, igazán nem tudom. Természetesen a parttól messzebb vannak oázisok, amik teremnek, de ezek az emberek olyan soványak voltak, mint a hét szükesztendő. A csónakban, amely a partra vitt bennünket, ilyen csont és bőr emberek ezettek, amikor még közvetlenebbül láthattam sovány voltukat. Nem is csodálkoztam azután azon, hogy koldussal és kéregetővel lépten-nyomon találkoztunk. Az emeleti ablak alatt pedig 10—15 asszony, férfi és gyerek emelgette magasba felsőtestét takaró rongyait, hogy annál könnyebben elkapják a kérő szóra időnként leledobott pénzarabot.

A parthoz közel van az anglikán és a r. kath. templom. Ugy hallottam, hogy dán misszionáriusok is működnek ebben a városban, ahol a reggeli szellő a legkülönbözőbb európai államok konzulátusainak zászlaját lobogtatta. Angol zászló volt természetesen a túlsúlyban, hiszen az ott volt minden hivatalos épületen, kaszárnyán és hadihajón. Itt is, mint később másutt is, majdnem mindenki beszél valamennyire angolul.

Most láttam csak, hogy milyen nagy is az angolok hatalma erre keleten. Övék Málta, a Szuez főrézvényei, Aden kikötője és csodálatosan gazdag olajforrásai, a gazdag India, a mesés Ceylon, fennhatósággal rendelkeznek a maláj-államok fölött, övék a hatalmas forgalmú Singapore, amelynek keskeny nyílásán haladnak keresztül a tengerjáró hajók Európa, India India, Afrika, Ausztrália és Japán, Kína és Amerika felé és övék az a kikötő, ahova most megyünk, Hong-Kong. Természetesen a benszülött lakosságnak mindenféle kedvezményt nyújtanak, de az angol érdeket mégis biztosítják és a hadihajók, amelyek mindenütt ott láthatók, igyekeznek megóvni a jövő számára.

Úgy mozognak az angolok erre mindenfelé, mint otthon. Az ő nyelveket hallják mindenfelé, ismerőseik vannak itt is, ott is, vendégeket, látogatókat kapnak a hajón és majdnem minden kikötőben. S áll ez a misszionáriusokra is. Nekik is könnyebb e tekintetben, sőt sok helyen annyira könnyű, hogy az angol misszionáriusok a benszülött nyelvet meg sem tanulják. Ők angolul prédikálnak, angolul tanítanak, míg a benszülött tanítók tanítanak a nép nyelvén. Így van pl. ez Ceylon szigetén is. A methodista templomban benszülöttek is voltak az angol nyelvű istentiszteleten, sőt ők voltak többségben. Természetesen van ott is minden vasárnap a benszülött szingalézek és hinduk nyelvén is istentisztelet.

„Örülneék, ha angol lobogó védelme alatt végezhetnének missziói munkát Kinában” — mondotta egy alkalommal a hajó egyik tisztje. — „Egyáltalában nem”, — fejezte ki közös meggyőződésünket egyik finn társam. Először is azért, mert az angol világhatalom bármikor összehozhat és vele együtt recsegné az erre a hatalomra rátámaszkodó misszió is. Másodsor meg tekintetbe kell venni azt, hogy az angolok akarva, nem akarva összekeverték a missziót és a világhatalmi politikát és sok helyen meggyűlöltették a politikai törekvés miatt a missziót. De kicsoda vádolhatja a finneket, vagy bennünket magyarokat hatalmi törekvéssel? Itt van a kis népek nagy-nagy előnye. Mi nem támaszkodhatunk világi hatalomra, mi jobban Istenre vagyunk utalva távol hazánktól és rávagyunk szorítva arra is, hogy jobban közeled-

jünk ahhoz a néphez, amelyhez megyünk.

Ugyan az a tiszt, aki a fenti kijelentést tette, próbálta magyarázni nekünk az indiai viszonyokat. Március 2.-án d. u. néhány óra alatt ötven misszionáriusok bejártuk Bombay-t, és mivel hajónk csak este 11 után indult tovább, este még egy sétát tettünk. Ezen esti séta alkalmával itt is, ott is emberekre akadunk, akik az utca gyalogjáróján, aradtak sőt építés alatt álló épület faragott kövei között is. Ezt a tényt az angol tiszt úgy magyarázta, hogy ennek nem az illetők szegénysége az oka, hanem az ő takarékos voltuk. Nem akarnak a szállásért fizetni. Szerinte legtöbbször nem is Bombaybe való, hanem vidékről jött a városba, hogy azután megszedve magát, hazatérjen. Ő is elismerte, hogy közöttük vannak koldusok is! Egy másik angol úr, aki Hátsó-Indiában él, azt mondotta nekem, hogy azok mind koldusok. Akárhogyan is van a dolog, ez mindenestre árnyoldala mindannak, amit Bombayben láttunk.

A másik szomorú jelenség a pogányság a maga sokféle formájában. Hindu templom előtt és templom udvaron naphosszat ülő, hosszúhajú, aszott bőrű zarándokok, bálvány-istenük előtt terményt áldozó és kiabáló emberek csak külső megjelenítései annak a lelki sivárságnak, ami eltölti ezeknek a lelkét. Ehez járul még a nagyfokú elzárkózottságuk. A hindu vallásnak követője nemcsak a buddhista templomba nem léphet be, hanem még saját vallásának minden templomába sem. Csak annak a hindu templomnak ajtaja tárul fel előtte, amelynek kasztjába az illető tartozik.

Természetesen ilyen rövid idő alatt nehéz pontos képet alkotni arról, hogy mennyi a keresztyén Bombayben. Az volt a benyomásom, hogy nagyon kevés. Hindu, buddhista, mohamedán templomok sokasága mellett csak egy keresztyén templomot láttam. Ha nem tévedek, úgy e milliónál több lakost számláló városban ötezer hindu keresztyén van.

Ha Bombayban hiányoztak, vagy legalább is nem láttuk a missziói állomásokat. akkor *Colombórol*, Ceylon fővárosáról, azt kell mondanunk, hogy túl sok templomot, keresztyén templomot láttunk. Evangélikus misszió nincs Colombóban, de van met-

hodista, anglikán, adventista, róm. kath. stb.

Március 5.-én reggeltől estig állott itt a hajónk kirakodás céljából. Ezen idő alatt alaposan körülnéztünk Colombóban. Először is néhány methodista misszionáriussal a benszüllött negyedben lévő methodista templomba mentünk istentiszteletre. Mint már említettem feljebb, angol nyelvű volt az. Az imént helytelenül írtam, hogy mentünk, mert tulajdonképpen nem „mentünk“, de azt sem merem mondani, hogy hajtottunk. Ugyanis mindegyikünk egy-egy „riksá“-ban ült. A riksa kis egyszemélyes hintó, amit fűrgelábú ember húz. Milyen furcsa volt beleülni. Hát szabad ez? Egyik ember szaladjon a másikkal. Nekünk furcsa, nekik pedig megélhetési eszköz. A templom messze volt. A nap erősen tűzött, úgyhogy csak trópusi sisakban mertünk járkalni.

Az istentisztelet már megkezdődött mire odaértünk. A templom ajtai, ablakai tárva-nyitva. Mennyezete az istenházának nem volt a kettős tetőzet ablakai is nyitva voltak. Azokon keresztül madarak repdestek ki és be. Csiripelésük nekünk kicsit feltűnő volt, de akik bent ültek ügyet sem vetettek rá. A fejük felett pergő ventilátorok is nekünk ötlöttek szemünkbe. Ezt az istentiszteletet a rádió is közvetítette.

Volt alkalmunk a hatalmas missziói állomás intézményeinek megtekintésére is. Az internátusban 35 leánygyermek lakik, az összes leány tanítványok száma e szám tízszerese. A fiúk iskolájában nem voltunk. Az még messzebb van.

Később bejártuk a városnak azokat a részeit is, amiket rendszerint nem mutogatnak az idegeneknek. Milyen kis helyen lakik egy-egy nagy tagú család és milyen sűrűen vannak a házak! Ez is keleti különlegesség. Számunkra lehetetlen lenne ott lakni, de ők már közömbösebbek olyan fertőzések ellen, amelyek ránk nézve veszélyt jelentenek.

Megfordultunk a főpostán is. Bélyegvásárlás és levelezőlap írás közben odajött hozzánk egy levelezőlapot kínáló ceyloni ember és angolul kérdezi, hogy honnan valók vagyunk. Magyarországból! Finnországból! Az illető számára ez egészen hallatlan valami volt. Csak annyit állapított meg, hogy „nem német.“ Jellemző és meglepő volt, amit az-

után mondott: „Hitler no good.“ „Hitler nem jó.“ Miért? kérdezzük. „Mert nem enged pénzt kihozni“ — válaszolja. Most már értjük. Azért gondolt bennünket németeknek, mert gyalog jártunk és nem nagyon költekeztünk. Egy másik ember is (Singaporéban) csak annyit tudott róluink, hogy van valahol Európában Ausztria-Magyarország. Így tanulták a háború előtt a földrajzot.

Penang-ban március 9-én kötötünk ki. Penang előtt is megkaptuk, — mint minden kikötő előtt — az angol nyelvű tájékoztatót és a város térképét. Ennek a térképnek segítségével először a kikötőtől kb. 6 km-re fekvő botanikus kertbe indultunk. Reggel korán igen kellemes volt a séta. Utunk különben is olyan gyönyörű helyen vitt el, hogy paradicsomnak merném nevezni. Hatalmas kókuszpálmák, banáncserjék között szebbnél szebb villák, kastélyok és iskolák. A gyerekek épen akkor mentek iskolába. De alig valaki ment közülük gyalog. Némelyek, biciklivel mentek, mások rikzában ültek, de tizesével találkozunk autókkal is, amelyekből néha 8—10 gyerekfej látszott ki. Mind igen szépen voltak öltözve. Igazán szembetűnő volt itt a jómód.

A legtöbbjük kínai gyerek volt. A kínaiak jövevények ezekben a maláj államokban, de szívósságukkal, szaporaságukkal és szorgalmukkal megszédíték magukat az inkább helynélni szerető malájokkal szemben. Úgyanezt a jelenséget tapasztaltunk pár nappal ezelőtt Singaporéban. A kínaiak talán nem értenek úgy a nyílt háború viseléséhez, de ilyen módon egyre több teret hódítanak maguknak. Pedig Penang milyen messze van a tulajdonképeni Kinától.

Érdekes volt megtenni a hosszú sétát a botanikus kertbe. Ez volt a legszebb park, amit valaha is láttam. Képet alkothattunk magunknak a trópusi növényzet szinpompájáról és bujaságáról. Séta közben megzavartuk egy soktagú majomfamilia ebédjét. Az a fogvicsorgatás, amit láthattunk, az egyáltalában nem volt biztató. Tovább haladtunk és a majmok újra zavartalanul ehették banánjaikat.

Majdnem minden kikötő városban a kikötő közelében fellelhető a KIE vagy a Ker. Ifj. Leányegyet székháza és étterme. Ilyen éttermekbe nyugodtan léphet be itt is (mint Európában) az is, aki teljesen vadidegen azon a helyen.

Utunk megelőző részén főleg „láttunk“, de *Singapore*-ra az jellemző, hogy ott nemcsak szemünkkel szerezhettünk új benyomásokat, hanem fülünkkel is. *Singapore* egyes részei lármás keleti város benyomását teszik. Nem is csoda. hiszen a kínaiak élete jóformán teljesen az utcán zajlik le. Az ablakok nyitva-tárva, az üzleteknek pedig elől se fala, se ajtaja. Azonkívül a levegőt betölti valami rettenetes rossz szag, ami a nappali forróság idején még jobban érezhető. Este egészen más benyomást kelt egy-egy ilyen zsvivalgó kínai utca. A hatalmas kínai és angol betűs cégtáblákat némelyik helyen sejtelmesen világítja meg a karbid láng, máshol meg a piros-kék neonfény ragyog felettük. Régi és új érdekesen keveredik itt össze.

A kínai negyedben főleg pogány-templomokat láttunk, de keresztényt is. A legtöbb templom és missziói álmomás azonban a kínai és európai negyed határán van. Bizonyára ennek egészségügyi okai vannak. Nem szabad elfelejteni, hogy *Singaporé* az egyenlítő közelében van. Maga a forróság már erősen megviseli a szervezetet, hát még az a folytonos lármá és zaj. A városnak ama nyugod-

tabb, csendesebb részén igen szép missziói iskolákat, templomokat vettünk észre.

Néhány órát áldoztunk a múzeum megtekintésére is. A malaji félsziget, *Borneo* és *Szumatra* szigetek története, jelene elevenedett meg előttünk, amikor láttuk azok földművelő szerzőit, hajóit, házi szövéseit, sőt még ezüst ötvösmunkáit is! Porcellán edényekről nem is beszélve. Gyönyörű porcellán tárgyakat láthattunk még a 15. századnál is korábbi idők-ből. A múzeum leggazdagabb anyaga azonban a halak, lepkek, kagylók sokféleségében van.

Singaporét 11-én délben hagyta el hajónk és most innen megindult északkelet felé, Kína felé. Hosszú utazásunkból csak pár nap van hátra *Shanghaig*. Sokszor talán úgy gondoljuk, hogy okunk van az aggodalmaskodásra. De Jézus azt mondja: „Ne aggódjék a ti szívetek, se ne féljen.“ És a mai napi jelszóban azt mondja az Úr: „Ne félj, mert én veled vagyok.“

Hiszük, hogy az *Urral* folytatjuk továbbra is utunkat!

Testvéri üdvözléssel:

Kunoss Jenő.

Missziói imaóra.

1939. évi jelmondatunk: „Mindent amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa.“ (Kol. 3, 17.)

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: május 9-én, missziói csendes órát tartanak. Vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkalom, magánosan.

Májusi imaóránkon legyen elmékedésünk tárgya *Isten ereje*.

„Mert a keresztől való beszéd boldogság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, akik megtartottunk, Istennek ereje.“ I. Kor. 1, 18.

„Mert Tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Amen.“ Máté 6, 13.

„A Krisztus evangélioma Istennek hatalma minden hívőnek üdvössége.“ Róm. 1, 16.

Misszióegyesületünk munkáján meg

kell látszani annak, hogy azt az Istent szolgálja, akié a hatalom; azt az evangéliumot hirdeti, amely Isten hatalma; és olyan emberek egyesülése a Krisztusban, akik egészen Isten erejéből élnek. Elmondhatod-e magadról, hogy napról-napra a hatalmas Istenből élsz? Olyan erőforrás áll mindegyikünk rendelkezésére, amely kimeríthetetlen és mindenre elégséges. A hit nyitja meg ezt a forrást s a hit merit belőle minden megszorítás nélkül.

Használjuk fel ezt az energiaforrást! *Carey Vilmos* a nagy indiai misszionárius jelmondata ez volt: „Fogj nagy dolgokba Istenért; várj nagy dolgokat Istentől.“ *Pál* apostol azt vallotta: Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.“ Jézus azt hirdeti: „Minden lehetséges a hívőknek.“ Vigyünk tehát több buzgalmat, lendületet, tüzet a munkába és életünkbe. Az átlagember egytized részét sem használja fel

azoknak a tehetségeknek, alkalmaknak és erőknak, amiket az Isten ád; hol állna egyházunk, egyesületünk, a gyülekezeted, a családod és te magad is, ha mindig igénybe vennéd azt, amit Isten az ő végtelen hatalmából és erejéből neked örömet kész átadni, sőt át akar adni, de te nem reflektálsz rá, mert egy bizonyos kényelemszeretet, vagy egy bizonyos álszerénység, vagy egy bizonyos csüggettség és bátoratlanság visszatart. A hazatért Ruténföldön állítólag annyi vizerő áll rendelkezésre, ami az egész Csonka-Magyarország energiaszükségletét ki tudná elégíteni. Tudjuk azonban, hogy az az erő hiába áll rendelkezésünkre, ha nem vesszük igénybe, nem hasznosítjuk. Az Isten ereje mindenre elégséges; de mi haszna, ha nem értékesítjük a magunk életében?

Kérjük Istent, hogy adjon egyházunknak áldott Pünkösödöt, a Szent-

lélekkel való megteljesedésének dicső és ragyogó ünnepét s hogy vegyen mindenki erőt, amikor a Szentlélek eljön, hogy kicsinytől fogva nagyig mindnyájan legyünk szóval, tettel, étellel bizonyoságai a feltámadott és mennyekbe távozott Krisztusnak itthon és a nagyvilágban.

Adjunk hálát Istennek, hogy Kunos Jenő megérkezett Peipingbe. Hogy egyesületünk tagjainak száma újból növekedett. Hogy az imádkozásnak és adakozásnak kedvét fenn tartja szívünkben. Hogy alkalmat ad nekünk a szolgálatra.

Ima: Mindenható Isten! Adj nekünk erőt, hogy minden kötelességünket teljesíthessük. Tereld figyelmünket a szolgálati alkalmakra. Adj mellénk munkatársakat. Töltsd be szívünket türelemmel és békességgel. Örvendeztess meg jó előmenetellel minden jó munkánkból. A Krisztus nevében kérünk! Amen.

H I R E K.

Elnökségi tanácsülés. A február hó 2-ikán tartott közgyűlés határozata és felhatalmazása alapján a Misszióegyesület elnökségi tanácsa több tanácsstag és egyesületi tag bevonásával április 11-ikén ülést tartott Budapesten. Jelen voltak: Dr. Molnár Gyula, Németh Károly elnökök, továbbá Danhauser László, Drenyovszky János, Dr. Hilscher Zoltán, Hüttl Ármin, Jávör Pál, Dr. Karner Károly, Rimár Jenő, vitéz Sréter Ferenc, Szenczy Gábor, Torda Gyula, Túróczy Zoltán, Dr. Zelenka Frigyes. A tanácskozási főtárgya utazó titkári állás szervezése és annak betöltése volt. Az ülés abban állapodott meg, hogy az utazó titkár az Egyesülettől havi száz pengő díjazást kap, lakása Budapesten lesz, utiköltségeit az egyesület külön megtéríti az egybefolyó offertóriumok és egyéb adományok a Misszióegyesületet illetik. Megállapodás történt a titkár személye tekintetében is, amennyiben a vele összefüggő bizonyos kérdések kedvező elintézését nyernek feletten egyházi hatóságától. Az ülés tudomásul vette Túróczy Zoltán előterjesztésében a Finn Missziótársulatnak Kunos Jenő ügyében február 2-iki közgyűlési határozatunkra hozott határozat-

tát, amely szerint a Finn Missziótársulat határozatunkat elfogadja, Kunos Jenő alkalmazását illetően. Egyesületünket a Finn Missziótársulatnál Kunos Jenő kiküldésével kapcsolatban kb. 1800 P adósság terheli. Végül Szenczy Gábor tett jelentést a Nagytarcsai Tessedik Sámuel Missziói Intézet felavatásáról, első tanfolyamának 10 tanulóval történt befejezéséről, ezeknek kemenasaljai körútjáról és a tervbevett Vasárnapi Iskolai vezető tanfolyamokról. Idei közgyűlését és konferenciáját egyesületünk valamely hazatért egyházközség kebelében fogja megtartani. Az ülés elején Rimár Jenő, a végén vitéz Sréter Ferenc imádkozott.

Jubileumi előadásorozatunkban május 9-én „A mi korunk missziói munkájáról Kínában“ Dedinszky Gyula kiskőrösi lelkész tart előadást. Az írásmagyarozatot: Várady Lajos csepeli lelkész tartja. Üllői-út 24. Fél 6 órakor.

Jávör Pál hatvani lelkész II. Kor. 5, 17—21. verse alapján tartott írásmagyarozatot. A feltámadott Krisztus a békesség ígéjével köszönti a világot és a világunkban még sincs békesség. Nincs, mert nincs az ember és Isten közt békesség. Isten mindent

megtett, hogy a békesség helyreálljon, csak mi nem akarjuk elfogadni ezt az új, nem e világból való békeséget.

A protestáns misszió eleinte vajmi keveset tett Kínáért. 300 évig nem igen törődött a misszióval. Kezdetben is csak annyit üzentek a gyarmatokon működő lelkészeknek, hogy miközben a keresztyéneket gondozzák ne feledkezzenek meg a pogányokról sem. Tulajdonképpen Carey Vilmos 1799-ben alapítja meg az első missziói társaságot Kína számára és Brit Külföldi Biblia Társulat munkájával kezdődik meg Kína missziója. Mosely Vilmosnak egy bibliai töredék (kínai nyelven) felfedezése kelti fel a gondolatot, hogy kell Kínában lenni egy kínai bibliának is. Sajnos e lelet oly hiányos volt, hogy annak újabb kiadása lehetetlen volt.

Meszleni Gyermekek Szövetség husvét első ünnepén az ifjúsági házban műsoros missziói estét rendezett. Sok kedves párbeszédes jelenet és missziói tárgyú szavalat volt. Szerepeltek a még iskolába nem járó kis szövetségeseik is. Az összes gyermekeknek, számszerint 28-nak meg volt az 1 pengő értékű bélyege, sőt 2 pengős is volt köztük. Sorsolás útján az ünnepély keretében minden gyermek jutalmat kapott. De csodálatos ebben is az Úr irányítása. Most már 3 éven keresztül a sorsolásban az elsőnek kitűzött énekeskönyvet mindig nagyon szegény, sokgyermekes családok gyermekei kapták meg. Filléres helyárák mellett is 40 pengő volt a bevétel, melyből 9.78 P a misszióra küldetett be, a több részből pedig a jutalomtárgyak árát fizettük, s gyülekezeti belmissziós célra juttattunk. Az acsádi szövetség június hóra készül hasonló ünnepélyre.

„**A keresztyénség Kínában**” címmel Szenczy Gábor lelkész tartott előadást a budapesti imaórán. Kínában a keresztyénség korán, Kr. u. az első században elterjedt, mégpedig a nesztoránius formájában. 1625-ben egy márványkövet találtak, mely Kr. u. 781-ből való, a híres Tang királyi nemzetség idejéből, melyen a keresztyénségre nézve fontos adatok olvashatók. Ezen a kövön olvasható az első 10 nesztoránius pap neve, kik Tang-tsung császár idejében szívesen látott vendégek voltak Kínában. A nesztoránius-féle keresztyénség nem volt hosszúéletű. A középkor elején márcsak elvétve látunk nesztoránius

papokat. 1246-ban a pápa Carpini János r. k. papot küldi Kínába, Dzsingisz Khán unokájához követként. 1289-ben IV. Miklós pápa Monte Corvino Jánost küldi, kit szintén nagy örömmel fogadott a császár, ő maga azonban a varázslóktól való félelmében nem vette fel a keresztyén hitet. A jezsuiták megjelenése furcsa elfajulást hoz a keresztyén vallásba. (Mokó Ricci.) Bizonyos megalkuvást látunk a pogányság és a keresztyénség között. A pogányok bálványok közé odacsempézik a keresztet, hogy a hívők, kiket bálványtiszteletre kényszerítettek, ne a bálványok, hanem a kereszt előtt hajoljanak meg. A hívők elleneztek ezt s a császárhoz fordultak, ki üldözéssel felelt. A vértanuk száma ekkor nő nagyra. A keresztyén tudósítás szerint is ekkor igen sok volt a névleges keresztyén. 27 püspök és 750.000 ekkor a keresztyének száma.

Morison Róbert Kína első misszionáriusa. A szövömester fia már 15 éves korában elnyeri Isten hívását és kimondhatatlan sok akadállyal küzd meg, míg sok évi kemény fizikai munka után végül is igehirdető lehet. Kínában nem tud letelepedni, hanem Makao-ban száll partra, az amerikai kereskedelmi társaság szerződötteti. Eleinte mint kereskedő, nyelvfordító él s miután megnyílnak előtte a lehetőségek, akkor lefordítja az Újtestamentomot. Nyelvszótárt készít, 1819-ben az Ótestamentomot. Iskolát alapít, ujságot szerkeszt, kórházat alapít, rengeteget ír, prédikál és beteget ápol. 27 évi munka alatt azonban csak mindössze 18 embert keresztelt meg, de nem is a számok teszik áldotta életét, hanem az, hogy teljesen oda tudta szentelni életét Istennek és Isten gazdag aratást készített elő az ő magvetése nyomán. 1860-ban megnyílik Kína a missziók előtt és csakhamar 11 misszió társaság alakul, melyekről a következő jubileumi előadás fog beszámolni.

Uj missziói filmeket szerzett be az egyesület. A következő álló film-diapozitívek kérhetők: A finn misszió Ujguineában (Emberévőből Isten gyermeke), Kína népe és földje, Kína missziója (Berlini misszió) I. II., A bási misszió Kínában I., II., Isten-gyűlölet Oroszországban. Újabb filmek beszerzése véget minden tekerkes kölcsönzéséért 1 pengő használati díjat kérünk, ami levélbélyegben is megküldhető.

Madraszi konferencia. A konferencián nézeteltérések is merültek fel. Például: Milyen álláspontot foglaljanak el a pogány vallások iránt? Elfogadhatók-e azok olyan fundamentumnak, amelyet a misszió felhasználhat s amelyet továbbépíthet? Különösen az amerikaiak hajlanak arra, hogy a keresztyénséget ugyan minden más vallás fölött állónak tekintsék, de amely lényegében mégsem különbözik a többiektől. A konferencia nyilatkozott: „Hogy a nemkeresztyén vallások a maguk gondolkodásának és életének zárt egységében valamiképpen mint Isten kijelentése tekinthetők-e, ebben nincs köztünk megegyezés.” A német delegátusok egy határozatot nyújtottak be, amely a bolsevizmust Isten elleni lázadásnak bélyegzi, a nemkeresztyén vallásokban démoni erők működését állapítja meg s az egyházat mint az emberiség üdvét célzó isteni alapítást jellemzi.

Fontos megállapítása a konferenciának, hogy a misszióban egyszerű laikusoknak és önkéntes, díjazás nélküli evangelistáknak biznyságtevése sok ezer lelket hódított a Krisztusnak. Ebből azt a tanulságot lehet meríteni, hogy ezt az egyszerű és fogantatos biznyságtevést nem szabad a kiképzett igehirdetők többé-kevésbé művészi kiképzésű beszédével kiszorítani. Felvetődött az a kérdés is, hogy vajjon a fiatal egyházaknak van-e egyáltalán szükségük javadalmas lelkészre. Figyelemre méltó a konferencián történt utalás arra, hogy az iskolai munka veszélyeztetheti a tulajdonképpeni missziói munkát.

A fiatal egyházak önállóságra törekednek. Elismerésre talált az a követelés, hogy a fiatal egyháznak ugyan hit- és életközösségben kell maradnia a régi keresztyénséggel, azonban az igehirdetés, a szertartások, az építészet és a művészet tekintetében mindegyiknek önállóan kell megtalálnia a saját életformáit.

Az egyháznak az államhoz való viszonyát illetően az a meggyőződés, hogy az egyháznak és tagjainak pozitív álláspontot kell elfoglalniok az állam irányában. „Az egyház normális magatartása az őszinte lojalitás és a készséges engedelmesség”, még azon keresztyének részéről is, akik nemkeresztyén állam tagjai, mint pl. Japánban és Kínában.

Ujonnan belépett tagok: Benkő István s. lelkész Budapest, dr. Benes Miklós Budapest, dr. Gyimesy Károly Budapest, Rimár Ibolya, Kemény Bella Kispeszt, Tejfalu Lászlóné Kispeszt, dr. Györffy Béla lelkész Felpéc, Bödcs Károly Súr, özv. Bocskó Gyuláné Súr. Buncsák Gusztávné Mezőberény, Kiss Józsefné, Horváth Józsefné Perces, dr. Nagy Lajos Szeged, Békés József Szekszárd.

A Missziói Lapok kiadóhivatálához a Népfőiskolára befolyt adományok: Nagy Sándor Kispeszt, Czerjék János Szarvas 1, Kiss János Hatvan 1, özv. Szeitleben Lajosné Apostag 1, dr. Nagy Lajos Szeged 2, vitéz Mócsi Istvánné Oroszvár 1, Rácz Jánosné Tényő 2, dr. Jánossy Lajos Sopron 12, Balogh Pál Siklós 1 pengő.

India. India területe 4,600.000 négyzetkilométer. Ennek a rengeteg birodalomnak az éghajlata és táji jellege is rendkívül változatos. De még csodálatosabb a fajoknak a sokfélesége. Vannak árják, ezek az uralkodó faj, azután dravidák, továbbá az indokínai eredetű törzsek, a mohamedán hódítók leszármazottai és végül a hegyekben, az őseredeti bennszülött törzsek. Ezek a különböző népfajok nem egy nyelven beszélnek; ellenkezőleg, 200-nál több különböző nyelv és nyelvjárás hangzik Indiában. A valóság sem azonos. Távolról sem! Indiában él 239 millió hindú, 77 millió mohamedán, 12 millió budhista és 6 millió keresztyén (1931. évi népszámlálás kerek számokban), hogy csak a főbb vallási megoszlásokat említsük. — India 353 millió lakosából a férfiaknak csak 14 százaléka, a nőknek pedig csak 21 ezreléke tud olvasni. A lakosság 90 százaléka falvakban él; mindössze 17 város van 200.000 lakoson felül. Amikor portugál kereskedők 1500 körül Indiába érkeztek, már találtak ott keresztyén egyházat, amelyet a hagyomány szerint Tamás apostol alapított. Egy másik őskeresztyén misszionárius Indiának Pantaenus az alexandriai katekumenus iskola igazgatója; ő Kr. u. 180—190 körül kötött ki Indiában. Megemlítendő az indiai misszionáriusok sorában Xavier Ferenc, akít a római pápa 1540-ben küldött ki Indiába. Nagyszerűek voltak a Dán-Hallei Misszió által elért eredmények; ennek az emberei 1706-ban kezdtek el munkálkodni; ez a misszió volt a reformációi keresztyénség első külmmissziói terméke. — Az indiai

missziói munkamezőt azonkívül, hogy a Lipcsei Misszió a Dán-Hallei Misszió örököse ott is dolgozik s a szarvasi fiókegyesület, valamint a Gyermekszövetség az indiai munkát közvetle-

nül támogatja, közelebb hozta hozzánk az a körülmény, hogy a külmisziói világkonferencia Indiában, a Madras melletti Tambaramban ülésezett 1938. december havában.

Kimutatás

*a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesüle Pénztárába
1939. március 23-tól április 22-ig beérkezett összegekről.*

Tagdíjak: 1939-re. Budapestről: Jung Pálné 3 (1), vitéz Sréter Ferencné 3 (1), Rimár Ibolya 3 (1), Dr. Gyimessy Károly 3 (1), Johnson Gisle 3, Benyó Vilmos 1, Huszár Sámuel 3, Benkő István 3 (1), Végh Emilia 3, Horváth Józsefné Perces 1 (1), Nyiregyházi fiókegyesület 33.87, Beyer Pál Ágfalva 3 (1), Kiss Józsefné Mezőberény 3 (1), vitéz Berkényi Ede Ecseny 1, Dr. Gyórfy Béla Felpéc 3 (1), Bódcés Károly Súr 3 (1), Dr. Nagy Lajos Szeged 1, Tejfalusy Lászlóné Kispeszt 1, Magyar Géza Szák 3, Brózik Erzsébet Békéscsaba 3, Protestáns Ifjúsági Gyülekezet Jutas 3 (1) pengő.

1938-ra: Janoszky Iona Nyiregyháza 3 (1), özv. Dr. Krompecher Ödönné Budapest 3, Mayer Pál Iklad 1, D. Kapi Béla Győr 3 (1), Székesfehérvári fiókegyesület 26.69 pengő.

Offertórium: Nyiregyháza (ünnepegy) 30.46, Tiszaföldvár 1937-re 5.20, 1938-ra 4.40, Evang. Nőegylet Tiszaföldvár 19.60, Budapest Üllői-uti külm. óra 7.41, Abaujszántó 1.23 P.

Adományok: Budapestről: Szép Gabriella 2, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3, Johnson Gisle 1, Galbács István 1, Tomasoovszky János Nyiregyháza 18, Áll. el. isk. evang. tanulóí Tengelic 2.50, A. Petyus Istvánné ajándék szőnyegének kisorsolásából a tiszaföldvári Nőegylet 60.10, Ev. Egyház Győr 2 és 20, Körösy Sándor Kiskörös 1, Protestáns Ifjúsági Gyülekezet Jutas 1 pengő.

Perselygyűjtés: Budapestről: Angyalföldi bibliaórák 12.26, Csiszár Istvánné 7.25, Tiszaföldvárról: Petyus Istvánné 1, Kun Lajosné 3.80, Brózik Károlyné 10.15, Brózik Ida 85, Fóti

Bibliakör 14, Rimaszombati bibliaórák 5.53, Beyer Pál Ágfalva 3.22, Imaórák Kispeszt 8.15, Buncsák Gusztávné Mezőberény 33.90 P. — Nyomdahiba helyreigazítás: özv. Bernáth Lajosné Budapest 14.04 P.

Gyermekszövetség gyűjtése: Elemi isk. Kőszeg 12, isk. ünnepély jöv. Tiszaföldvár 7.94 P.

Bélyegért: Celldömök 3.18, Baja 4.80, di Gléria Viktor 2, Glatz József tanítványa Rákossztmihály 11.68, Budapestről: Dr. Gyimessy Károly tanítványai 28.44, Kriszka Irán tanítványai 17.74, Angyalföld 3.14 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Végh Emilia 1, Zarándi Attila 2, bányászati vas. isk. Kovács Iona útján 6, Székesfehérvári fiókegyház 90.75, Nyiregyházi fiókegyház 20, az orosházi imaközösségnek egy Istennél tudvalévő tagjának adománya 5, özv. Kertész Lajosné Várpalota 1, „Atom“ Mezőmagymihály 3 P.

Christananda missziójára: Székesfehérvári fiókegyesület 30.25, özv. Kertész Lajosné Várpalota 1 P.

Árva javára: Zarándi Attila Budapest 1 P.

Kérem a misszió barátait, hogy pénzküldeményeiket ne küldjék a Budapest Deák-téri egyházi pénztárba, hanem közvetlenül a Magyarhoni Ev. Misszióegyesület Pénztára címzéssel a 16.188 csekken, megjelölve pontosan hogy mily címen (tagdíj, offertórium, gyűjtés, adomány stb.) könyvelendő el a beküldött összeg. Akik csak a Missziói Lapok előfizetését küldik, célszerűbb, ha a Missziói Lapok Kiadóhivatalának 17.270 számú csekklapján használnák.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1939. április 22-én.
Csekkszám: 16.188.

Rimár Jenő pénztáros,
XIV., Gizella-út 28.
Telefon: 4-97-189.